

Evoluтиetheorie mist hechte wetenschappelijke basis

In het darwinjaar dat achter ons ligt is Darwin door velen bejubeld. Hij zou een van de grootste geleerden zijn geweest. Aan de andere kant is er ook veel kritiek uitgeoefend op de leer van Darwin. Deze leer houdt in dat in een tijdsbestek van miljoenen jaren alle levende organismen zich hebben ontwikkeld (geëvolueerd) uit primitief leven, de eencelligen. De drijvende kracht daarbij is de natuurlijke selectie die leidt tot het overleven van de best aangepasten. Het toeval speelt een beslissende rol.

De vele discussies hebben onder christenen polariserend gewerkt. Aan de ene kant werd gepleit voor een letterlijke interpretatie van Gen. 1 (creationisme) en aan de andere kant werden pleidooien gevoerd om de beschrijving van de schepping op te vatten als een symbolische weergave van Gods handelen. Wel is duidelijk geworden dat veel christenen de evolutiegedachte willen inpassen in het christelijk geloof (theïstisch evolutionisme). Het opvallende daarbij is dat de Bijbel altijd moet worden aangepast aan de wetenschap. Een kritische analyse van de resultaten van de wetenschap ontbreekt maar al te vaak. Men heeft er geen oog voor dat hetgeen als feiten en bewijzen wordt gepresenteerd vaak niet meer is dan een op een evolutionistische levensbeschouwing gebaseerde interpretatie.

Het doel van mijn lezing is om aan te tonen dat op bepaalde terreinen van de evolutietheorie de wetenschappelijke basis geheel ontbreekt

Daarbij wil ik me richten op twee stellingen: a. de levensbeschouwing van de onderzoeker beïnvloedt de fundamenteën van de wetenschap en b. het conflict tussen schepping en evolutie is ten diepste een botsing tussen twee levens-beschouwingen.

Wereldbeelden en wereldbeschouwingen

Er zijn twee verschillende wereldbeelden te onderscheiden: het theïstische en het natuurwetenschappelijke wereldbeeld. Het laatste kan ook wel naturalistisch-atheïstisch wereldbeeld genoemd worden.

Enkele kenmerken van het theïstische wereldbeeld zijn:

- God heeft de totale werkelijkheid geschapen. Hij is hoog boven de schepping verheven, maar Hij is daarin ook aanwezig: Hij bestuurt en onderhoudt haar.
- God is de Wetgever, Die door Zijn wetten aan de kosmos orde en regelmaat verzekert. Dit geldt zowel voor natuurwetten als de zedelijke wetten (normen).
- De mens is goed en naar het beeld van God geschapen.
- Door de zondeval is de dood en alle verderf en bederf in de wereld gekomen.

Het theïstisch wereldbeeld is een open wereldbeeld. Dit betekent dat het zowel de natuurlijke als de bovennatuurlijke werkelijkheid omvat. Het centrale thema is de verheerlijking van God.

Enkele kenmerken van het naturalistisch-atheïstische wereldbeeld zijn:

- de werkelijkheid is alleen kenbaar voorzover zij toegankelijk is voor de natuurwetenschappelijke methode. M.b.v. die methode wordt een beeld van de werkelijkheid ontworpen. Dit is een sterk gereduceerd beeld.
- de werkelijkheid wordt beschouwd als een gesloten systeem dat beschreven kan worden door de natuurwetten.
- alle bovennatuurlijke zaken worden beslist en bewust uitgesloten, zodat een gesloten fysisch systeem ontstaat waarin voor God en wonderen geen plaats is.

Dit wereldbeeld heeft slechts betrekking op een deel van de totale werkelijkheid. Alleen wat zichtbaar, meetbaar en waarneembaar is met behulp van instrumenten is van belang. Deze empirische werkelijkheid wordt als de enige werkelijkheid beschouwd (fysicalisme). Heel bewust heeft men ervoor gekozen om op deze manier wetenschap te bedrijven. Het zal duidelijk zijn dat seculiere wetenschappers krampachtig en fanatiek aan dit wereldbeeld vasthouden. Christelijke wetenschappers kiezen voor het theïstische wereldbeeld. Het open karakter van dit wereldbeeld laat ruimte voor God, wonderen en de goddelijke openbaring omtrent schepping, zondvloed, onderhouding en regering van de totale werkelijkheid. Zo wordt het creationisme met name door seculiere wetenschappers minachtend bestempeld als pseudo wetenschap.

Bij beide wereldbeelden hoort een wereld- of levensbeschouwing. Deze zijn gebaseerd op geloofsvooronderstellingen. Een belangrijk punt hierbij is hoe men tegen de werkelijkheid aankijkt. De bril waardoor men naar de werkelijkheid kijkt is gekleurd. Calvijn zegt dat we naar de natuur moeten kijken door de bril van de Schrift. Een atheïst ziet daarom de werkelijkheid anders dan een christen.

De niet gelovige verwondert zich ook over de schoonheid van de natuur, maar de christen ontdekt de diepere dimensie van Gods schepping en komt tot de lofprijzingen die o.a. in Ps. 19 te vinden zijn.

Twee soorten wetenschap

In veel opzichten heeft de wetenschap de mensheid goeds gebracht: meer voedsel, moderne geneeskunde, betere levensomstandigheden enz. Deze zaken zijn het resultaat van experimenteel onderzoek en de daaruit verkregen feiten en theorieën. Dit type wetenschap behoort tot de z.g. proces- of operationele wetenschap. Deze heeft geleid tot grote vooruitgang in kennis en is vaak tot zegen van de mens geweest.

Nu is er ook nog een andere vorm van wetenschap, nl. die studie maakt van het verleden. Dit kan historische wetenschap genoemd worden. Deze vorm van wetenschap probeert erachter te komen wat er in het verleden is gebeurd. Zij is beperkt omdat er geen directe waarnemingen gedaan kunnen worden betreffende zaken die in het verleden speelden en dus niet herhaald kunnen worden. Experimenten die nu kunnen worden uitgevoerd en die betrekking hebben op het verleden, zijn vrij beperkt. Hoe verder de onderzochte gebeurtenissen in het verleden liggen des te meer er gegist moet worden. Dan komt er meer ruimte voor niet-wetenschappelijke factoren die de conclusies beïnvloeden. De belangrijkste factor is dan wel de levensovertuiging van de wetenschappers die betrokken zijn bij het onderzoek. Wat dan als 'wetenschap' omtrent het verleden wordt gepresenteerd is dan vaak weinig meer dan de eigen levensbeschouwing van deze onderzoekers. Men gelooft in de eigen bedachte veronderstellingen.

De conflicten tussen 'wetenschap' en 'geloof' treden vaak op bij de historische en niet zozeer bij de operationele wetenschap. Het gevaar wat hier opdoemt is dat aan de speculatieve beweringen van de historische wetenschap hetzelfde gezag wordt toegekend als dat van de operationele wetenschap. Dit is volkomen ten onrechte. Resultaten van de historische wetenschap in het heden worden niet zozeer betwist, maar juist de gevolgtrekkingen met betrekking op het verleden (extrapolatie naar een ver verleden). Wetenschappers die de Bijbel als het Woord van God erkennen zullen dan ook tot andere conclusies komen dan degenen die de Bijbel negeren. De belangrijkste oorzaak van meningsverschillen binnen de 'historische wetenschap' is

de welbewuste ontkenning van het handelen van God zoals dat ons in de Bijbel wordt geopenbaard. Het vermeende gezag van de wetenschap verdringt of miskent het gezag van de Bijbel. Levensbeschouwingen botsen hier op elkaar.

Prof. R. Hooykaas heeft dit kernachtig uitgedrukt: ' Veel wat voor wetenschap doorgaat is in feite een anti-christelijk geloof, dat leidt tot een anti-christelijke moraal en waartegen we niet alleen in naam van het christelijk geloof, maar ook in naam van de ware natuurwetenschap moeten protesteren. Ongemerkt komen we terecht op het drijfzand van menselijke meningen en opvattingen, die worden gebracht onder een schijnbare wetenschappelijke argumentatie'.

Evoluтиetheorie

De evolutietheorie pretendeert een wetenschappelijke theorie te zijn. Een aanzienlijk deel van deze theorie betreft het zich bezighouden met het verleden (oorsprong, ontwikkeling vanuit het verleden). Dat behoort tot de historische wetenschap. Dit impliceert dat de evolutietheorie veel niet bewijsbare vooronderstellingen bevat, die vaak gepresenteerd worden met het gezag van de operationele wetenschap. Talrijke vermeende feiten zijn niets anders dan verkapte interpretaties. De reden daarvan is dat de theorie vaak belangrijker wordt geacht dan de feiten. Dit kan zover gaan dat feiten ontkend of verzwegen worden omdat ze niet passen in de theorie. Een atheïstische levensbeschouwing wordt dan gepresenteerd onder de dekmantel van natuurwetenschap. Evolutie is dan een hoeksteen van het naturalistisch-atheïstische wereldbeeld geworden.

Gezien de omvang van het onderwerp moet ik me beperken tot enkele hoofdzaken : het ontstaan van het heelal, het ontstaan en de ontwikkeling van het leven, de afstamming van de mens en de doorwerking van de evolutiegedachte in verschillende takken van de wetenschap en de cultuur.

Het ontstaan van het heelal

In de 18^e en de 19^e eeuw heerst onder de natuurwetenschappers de gedachte dat het heelal een oneindige ruimte is die gevuld is met sterren. Dit is altijd zo geweest en dat zal altijd zo blijven (eeuwig en onveranderlijk).

De algemene relativiteitstheorie van Einstein heeft daarin verandering gebracht. Uit deze theorie volgt dat het heelal een begin moet hebben gehad. Dit begin wordt aangeduid met de term oerknal (big bang). Deze theorie heeft het denkbeeld van een kosmische schepping binnen het terrein van de natuurwetenschap gebracht. Voorheen werd de vraag naar de oorsprong beantwoord door theologen of filosofen. Thans menen natuurkundigen en kosmologen deze vragen te kunnen beantwoorden met behulp van hun theorieën en denkbeelden.

De algemene relativiteitstheorie en de uitdijning van het heelal suggereren dat het heelal een begin moet hebben gehad. Dit begin wordt gedateerd op ca 14 miljard jaar geleden. Alle materie, energie, ruimte en tijd moeten in een zeer kleine ruimte opgeslagen geweest zijn bij extreem hoge temperatuur. Door een geweldige expansie (knal) zijn de genoemde dingen in beweging gezet. Door afkoeling ontstaan er na miljarden jaren sterrenstelsels waaronder het melkwegstelsel en ons zonnestelsel. In de laatste 5 miljard jaar is de kosmos geëvolueerd tot de kosmos zoals wij die nu kennen

Met dit oerknalmodel kunnen enkele dingen verklaard worden, zoals de uitdijning van het heelal, de hoeveelheden waterstof en helium in de ruimte. Het model moge dan

orde scheppen in de chaos van waarnemingen, toch roept het ook veel onbeantwoorde vragen op.

Enkele van die vragen zijn: hoe kan zomaar uit het niets een toestand ontstaan met een ontzaglijk hoge temperatuur, waar komen de natuurwetten vandaan en de orde in de kosmos, waar komt de lege ruimte en de tijd vandaan? Zo blijkt dat de zichtbare materie niet meer dan 4 % van de totale massa vormt. Een theorie die 96 % van alle massa kwijt is, is niet erg overtuigend. Ook heeft men geen verklaring voor het feit dat de snelheid waarmee het heelal uitdijt steeds groter wordt. Dan worden hypothesen opgesteld over donkere massa en donkere energie, waarvan men gelooft dat deze in de toekomst juist blijken te zijn. Er zijn nog meer zaken te noemen die niet met dit model te verklaren zijn.

Het oerknalmodel is een model voor een kosmische schepping. Dit is geen openbaring van bovenaf, maar een model dat het sluitstuk is van een theorie. Dus van beneden af. Een kenmerk van een model is dat het niet de werkelijkheid zelf is. Het model is dus bepaald door de theorie waarin men een onbeperkt vertrouwen stelt. Veel speculaties liggen eraan ten grondslag. Sommige geleerden spreken wel over de mythe van de oerknal. Met Hooykaas zou ik zeggen dat het een poging is om God op een quasi wetenschappelijke wijze weg te verklaren. Men gelooft in de oerknal en het wordt gepresenteerd alsof het werkelijk zo geweest is.

Nu moet worden opgemerkt dat het oerknalmodel wordt aangegrepen om ruimte te maken voor het geloof in God als Schepper. Zo is door paus Pius XII de oerknal het bewijs voor de schepping genoemd. Helaas zijn velen hem daarin gevolgd. Het is opvallend dat veel christenen de oerknal beschouwen als de schepping zoals deze in het begin van Gen. 1 beschreven staat.

Het ontstaan van het leven

Er zijn heel wat pogingen gedaan om helder te krijgen hoe het leven uit dode materie is ontstaan. Ook hier geldt dat er geen enkele directe waarneming beschikbaar is. Wel zijn er verschillende experimenten uitgevoerd. Bekend zijn de proeven van Miller. Hij heeft in een glazen bol de z.g. oergassen bewerkt met elektrische ontladingen. De ontstane producten heeft hij snel afgekoeld om ontleding te voorkomen om ze vervolgens te analyseren. Er bleken enkele aminozuren en andere voor het leven belangrijke stoffen te zijn gevormd. De interpretatie (theorie) is als volgt. Heel lang geleden bestond de atmosfeer van de aarde uit oergassen. Door inwerking van bliksemstralen en kosmische straling werkten deze in op de gassen en ontstonden er o.a. aminozuren en andere stoffen. Deze verbindingen kwamen in het oceaanwater terecht. In deze oersoep zijn ze omgezet in levende cellen. Wat zegt dit experiment nu over het ontstaan van het leven? Helemaal niets. Het experiment is uitgevoerd door een intelligent mens onder zeer speciale condities. De ontstane stoffen heeft hij snel verwijderd om ontleding te voorkomen. Beide zijn in de 'oertoestand' natuurlijk onmogelijk. Tevens is de overgang van aminozuur via eiwitten naar een levende cel zeer gecompliceerd en zo ingewikkeld dat die nooit in zo'n oersoep (water) kon plaats vinden. Van die oersoep is nooit iets aangetoond. Ook andere theorieën hebben nooit een betrouwbare verklaring voor het ontstaan van primitief leven gegeven. De conclusie van veel geleerden is dan ook dat er geen enkele goede verklaring is voor het ontstaan van het leven uit dode materie. Binnen de wetenschap is er ook nog geen overeenstemming over de definitie van 'leven'. Prof. Meijer zegt in het RD: 'Misschien gaat zelfs de meest primitieve versie van het leven – een eencellige met cyclisch DNA – ons verstand al te boven.'

Ontwikkeling van het leven

Het oerknalmodel is niet voldoende wetenschappelijk bewezen. Voor het ontstaan van het leven uit niet levende materie is geen enkele deugdelijke theorie. Dit betekent dat de fundamenten van de evolutietheorie ondeugdelijk zijn en zeer discutabel. Of te wel niet goed zijn. Sommigen zeggen dat dit niet bij de evolutietheorie hoort. Men moet volgens hen beginnen met de meest primitieve vorm van leven (de eencelligen) en dan kijken hoe dit leven zich verder ontwikkelde tot hogere levensvormen. Dus gaat men uit van de vooronderstelling dat alle levende organismen uit deze oercel zijn voort-gekomen. Dit is een basisprincipe van het darwinisme.

Waar is deze vooronderstelling nu op gebaseerd? In ieder geval niet op directe waarnemingen. Hier komt men dus weer op het terrein van de historische wetenschap (terugredeneren in de tijd).

Onderzoek heeft vastgesteld dat alle levende cellen bestaan uit dezelfde chemische bouwstenen (eiwitten, DNA en moleculaire machines die de processen laten verlopen). Een levende cel is tenminste duizendmaal complexer dan een modern vliegtuig.

Darwin en zijn volgelingen beweren dat alle levende organismen geëvolueerd zijn uit eencellige organismen. Zij baseren deze hypothese op het feit dat alle cellen van levende organismen dezelfde bouwstenen bezitten. Deze overeenkomsten zouden dan het bewijs zijn dat ze afstammen van gemeenschappelijke voorouders. Omdat het DNA profiel (genoom) van chimpansees veel lijkt op dat van de mens (ca 98%, sommigen noemen 94%) zou dit het bewijs zijn dat zij gezamenlijke voorouders hebben gehad. Betekent dit nu dat wij apen zijn die iets verder geëvolueerd zijn?

Het feit dat het genoom van de mens opmerkelijke overeenkomst vertoont met dat van dieren is geen bewijs dat de evolutie waar is. Dat er lichamelijke overeenkomsten zijn tussen dieren onderling en tussen mensen en dieren is duidelijk. De meeste dieren en mensen hebben een hoofd, ogen, oren, vergelijkbare inwendige organen, hersenen enz. Deze overeenkomsten worden *homologie* genoemd. Met nadruk moet worden gesteld dat homologie geen bewijs is voor evolutie. Overeenkomst betekent geen gemeenschappelijke afstamming. Iemand die in de schepping gelooft kan met evenveel recht de homologie aanvoeren als bewijs voor een schepping. Als een Schepper een grote verscheidenheid aan schepselen heeft geschapen dan kunnen we verwachten dat ze overeenkomsten zullen vertonen.

Het verschil in het genoom van de mens met dat van een chimpansee bedraagt ca 2 % - 6%. Dit betekent nog altijd een verschil van meer dan 80 miljoen informatie-eenheden. Dit staat gelijk aan 30 dikke boeken vol informatie. Dit is ruimschoots voldoende voor de verschillen in de structuur van het lichaam en van het verstand. Om een chimpansee te laten evolueren in een mens zijn ca 4 miljoen mutaties van DNA-baseparen nodig, die dan lukraak en in kleine stapjes en over heel veel opvolgende generaties moeten plaatsvinden. Deze getallen en de onwaarschijnlijkheid dat mutaties altijd een positief effect hebben gehad, maken de beweerde 6 miljoen jaar die nodig zijn geweest om terug te gaan tot de gemeenschappelijke voorouders wel heel erg ongeloofwaardig. De Israëliische biofysicus dr. Lee Spetner concludeert na jarenlang onderzoek: 'Informatie, nodig voor grootschalige evolutie, ontstaat niet door mutaties. Het darwinistische model beweert van wel, maar nooit is berekend of dit mogelijk is. Ik heb berekend dat het niet kan'.

De moleculaire bioloog Peter Borger zegt : ‘ De immense genoomprojecten van de 21ste eeuw tonen aan dat de genetische kloof tussen mens en chimpansee vele malen groter is dan voorheen is aangenomen. En het verschil is niet alleen maar kwantitatief. Er bestaat ook een onoverkomelijk kwalitatief verschil. Van het ‘grote apenverhaal’ blijft niet veel meer over dan een 19^e eeuwse meme. Een verhaaltje dat van mond tot mond gaat omdat het zo goed past in het hedendaagse naturalistische wereldbeeld’.

Enkele belangrijke verschillen tussen mens en dier (aap) zijn dat alleen de mens vooruitgang maakt op het gebied van de cultuur, een complexe taal heeft en deze ook spreekt, besef heeft van recht en onrecht, het onderscheid kent tussen goed en kwaad (ethisch besef), liefde, vertrouwen en medelijden kent en weet wat geloof is. Zo zijn er nog meer zaken te noemen. De evolutietheorie heeft geen goede verklaringen voor die verschillen. Daarom moeten we de bewering dat de chimpansee en de mens dezelfde voorouders hebben gehad maar naar het rijk der fabelen verwijzen.

Wat ons steeds duidelijker wordt, is dat God de mens naar Zijn beeld geschapen heeft en hij daardoor een unieke plaats binnen de schepping kreeg, ver boven het dier.

De gedachte dat er een evolutie is geweest van lagere naar hogere organismen wordt wel macro-evolutie genoemd. Voor deze vorm van evolutie zijn er geen steekhoudende bewijzen. Het feit dat er geen tussenvormen zijn gevonden (missing links) spreekt duidelijke taal. Binnen de biologie zijn er geen mechanismen bekend die aansporen tot verandering van de soort. De natuur wil de soort juist onveranderd houden.

Er zijn wel beperkte veranderingen binnen de soort mogelijk waardoor er nieuwe variaties ontstaan. Dit wordt micro-evolutie genoemd. Daar zijn vele bewijzen voor. De moleculaire biologie leert dat deze variaties niet onbegrensd zijn zoals Darwin en zijn volgelingen stellen. De variaties die we waarnemen zijn altijd veranderingen op een bestaand thema. De individuen kunnen er anders uitzien, maar het blijven individuen van dezelfde soort. Er zijn veel hondenrassen, maar het zijn wel allemaal honden. Ook kunnen de veranderingen dienen om te kunnen overleven en zich aan te passen aan veranderende omstandigheden. De grootte van de snavel van vogels kan veranderen waardoor ze beter in staat zijn om te overleven. Deze vorm van evolutie is volkomen acceptabel. Alleen de naam geeft verwarring omdat met het woord evolutie vaak zowel de micro- als de macro-evolutie wordt bedoeld. Veel evolutionisten wekken bewust de indruk dat micro-evolutie het bewijs vormt voor het evolueren van de ene soort in de andere soort. Daarom zou men de veranderingen binnen een soort (micro-evolutie) beter natuurlijke selectie kunnen noemen. In het feit dat organismen in staat zijn zich aan te passen aan veranderende omstandigheden kunnen we de wijsheid van de Schepper bewonderen.

We stellen met nadruk dat de grondstellingen van de evolutietheorie ondeugdelijk zijn. Van de Weghe zegt in zijn boek *Gefundeerd geloof* : ‘Mijn conclusie is dat de evolutietheorie niet meer is dan een kaartenhuis van ideeën en modellen, waarvoor echt bewijs ontbreekt’. Prof. Michael Denton, die als moleculair bioloog verbonden is aan een universiteit in Nieuw Zeeland zegt: ‘ De evolutieleer is geen vaststaand feit. Ik noem het de grote mythe van de 20ste eeuw. En aan die mening houd ik vast. De vooruitgang in de wetenschap van de laatste jaren heeft dat niet veranderd’.

Evolutiebiologie

De evolutietheorie heeft niet alleen betrekking op vragen naar de oorsprong en de ontwikkeling van het leven. Zij probeert b.v. eveneens verklaringen te geven voor het gedrag van dieren en mensen. Dit wordt wel aangeduid met de term sociaal-darwinisme. Als er ergens op los gefantaseerd wordt dan is dit wel binnen het sociaal-darwinisme. De evolutieleer gaat daarbinnen ideologische en religieuze trekken vertonen. Ik wil dit illustreren met het volgende voorbeeld.

Het is een verslag van een college van een student die psychologie studeert. Het betreft het vak 'Biologische grondslagen van het gedrag' en het ging over het fenomeen slaap.

De hoogleraar gaf daarvoor de volgende verklaring. De primitieve oermens rende miljoenen jaren geleden nogal eens door dichte oerwouden. Het kon dan gebeuren dat hij tijdens zijn zoektocht naar voedsel verpletterd werd door een woeste mammoet of dinosaurus. Die oermens was zo dom door soms 's nachts z'n hol te verlaten en het donkere bos in te lopen. Omdat zijn ogen niet op de duisternis gebouwd waren liep hij het risico om verpletterd te worden. Daarom bedacht 'de evolutie' (een nieuw soort god) een oplossing: wanneer het donker werd geraakte de oermens in een soort van bewusteloosheid. Daardoor kon hij in het donker niet meer het bos in rennen. Die toestand noemen we nu 'slaap'.

De student was zeer verbaasd dat zijn medestudenten het heel serieus opschreven en geen enkele kritiek of commentaar gaven.

In de literatuur van de evolutiebiologen wemelt het van dergelijke verhalen. Daarom schrijft de wetenschapsfilosoof Karl Popper: 'Ik ben tot de conclusie gekomen dat het darwinisme niet een testbare wetenschappelijke theorie is, maar een metafysisch onderzoeksprogramma'.

Prof. A. van den Beukel drukt het als volgt uit: 'Blijft het raadsel waarom zoveel evolutiebiologen zichzelf en anderen proberen wijs te maken dat dit soort sciencefiction iets met wetenschap te maken heeft. Gelukkig is er, zoals voor alles, ook hier weer een 'wetenschappelijke verklaring' voor. Luister maar naar de Harvard professor E.O. Wilson de 'vader' van de sociobiologie: 'Een universele eigenschap van menselijke wezens is dat zij absurd gemakkelijk te indoctrineren zijn. Ze willen geïndoctrineerd worden. De mensen geloven liever dan dat ze weten'. Dit impliceert dat het darwinisme de kenmerken draagt van een seculiere religie. De vooraanstaande evolutionist Michael Ruse zegt in een artikel: 'Creationisten zeggen vaak dat evolutie meer is dan een wetenschappelijke theorie, namelijk een seculiere religie. Daar zit wel degelijk een kern van waarheid in'. In dit artikel verwijst Ruse ook naar Wilson die stelt dat de evolutie een mythe is die op het punt staat het christendom te vervangen. De persoon die dit koste wat het kost wil verwezenlijken is de hoogleraar aan de universiteit van Oxford, Richard Dawkins. Hij werpt zich op als de profeet van de seculiere religie om met ongekend fanatisme het darwinisme en ook het atheïsme te propageren. Hij verkondigt de boodschap dat het darwinisme het mogelijk maakt om een intellectueel verantwoord atheïst te zijn. Deze man gaat in blinde woede tekeer tegen wetenschappers die kritische verhalen schrijven over het darwinisme. Hij doet dat niet door argumenten te weerleggen, maar door ze uit te schelden en met alle macht te voorkomen dat hun stem gehoord wordt. Ook darwinisten die bepaalde grondslagen van de theorie ter discussie stellen krijgen ervan langs. Niet zozeer omdat ze geen gelijk hebben, maar omdat dit niet hardop gezegd mag worden. Ze zouden daarmee 'valse hulp en bijstand verlenen aan de creationisten'.

Dit fanatieke en botte optreden van Dawkins wordt niet gewaardeerd door alle darwinisten. Maar het is wel zo dat hij door zijn boeken veel invloed uitoefent.

Theïstisch evolutionisme

De meeste natuurwetenschappelijke theorieën geven geen conflict met de bijbelse openbaring. Met de evolutietheorie ligt dit anders. Bepaalde onderdelen van deze theorie zijn duidelijk in strijd met de goddelijke openbaring.

Er zijn heel wat christelijke wetenschappers die de evolutiegedachte willen combineren met het bijbelse scheppingsgeloof. Zij aanvaarden haast kritiekloos de oerknal als de oorsprong van de werkelijkheid. Dit is volgens hen de scheppingsdaad van God zoals deze beschreven is in Gen. 1. Daarna heeft God de evolutie geleid en bestuurd doordat Hij telkens scheppend handelde. God zou dan gedurende die lange tijd alle soorten geschapen hebben door gebruik te maken van de evolutie van soort naar soort. De evolutie is volgens hen geen zelfstandig eigenmachtig gebeuren, maar God heeft het evolutieproces gestuurd volgens het patroon dat de evolutietheorie voorstelt.

Een van de eersten die in christelijke kring de synthese tussen scheppingsgeloof en evolutieleer heeft gesmeed is de bioloog J. Lever, destijds hoogleraar aan de V.U. In zijn voetspoor heeft H. Kuitert dit uitgewerkt in de theologie. We weten allen welke verwoestingen dit heeft teweeg gebracht. Veel anderen gaan in het voetspoor van Lever verder. Het is te vrezen dat dit aantal nog steeds toeneemt.

Deze synthesegegedachte heeft zeer ingrijpende consequenties ten aanzien van het lezen van de Bijbel. In de vorige lezing is daar uitgebreid op ingegaan.

Troost van het scheppingsgeloof

De evolutieleer is een frontale aanval op enkele van de meest fundamentele aspecten van het christelijk geloof. Deze leer, die de wetenschap doortrekt en op ethisch en maatschappelijke terrein de secularisatie sterk heeft bevorderd, wijzen we met klem af. Veel wetenschappers erkennen dat de evolutietheorie voor veel zaken geen of geen goede verklaring heeft. Van een schepping willen velen echter niet weten.

De grote troost van het scheppingsgeloof is dat de eeuwige Vader van onze Heere Jezus Christus de hele wereld geschapen heeft en dat Hij deze nog steeds door Zijn voorzienigheid onderhoudt en regeert.

God voert Zijn plan uit. De hele wereld heeft Hij in Zijn hand. En nu is die hand voor Gods kinderen een Vaderhand. Zij worden door die hand geleid, wel vaak door moeite en verdriet heen, naar het eeuwige Vaderhuis. Zo zien we dat het geloof in de Schepper van grote waarde en troost is voor alle oprechte christenen.

Leiden, januari 2010

P.C. Oele

Gebruikte literatuur:

Batten, D. e.a. *Hoe bestaat het?*, De Banier: Bunnik 2009

Borger, P. *Terug naar de oorsprong*, De Oude Wereld: Urk 2009

Dekker, C. e.a. *Schitterend ongeluk of sporen van ontwerp?* blz. 101- 116 Ten Have: Kampen 2005

Fransen, R. *Gevormd uit sterrenstof*, Medema: Vaassen 2009
Oele, P.C. *Schepping of evolutie?* Uitgave Deputaatschap evangelisatie
Gereformeerde Gemeenten 2005
Weghe, van de R. *Gefundeerd geloof*, Medema: Vaassen 2008